

[Albrechtsen]

hvilken som helst sag skal være hvert enkelt land, der helt og fuldt bestemmer, om det vil bruge vetoretten.

Svar (17/1 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringens holdning til Luxembourgforliget om anvendelse af veto i vitale spørgsmål er uændret, og den sprobrug, jeg har anvendt i Information den 12.-13. januar 1985, er i overensstemmelse med såvel den stadfæstede danske holdning som ordlyden af Luxembourgforliget.

Luxembourgforliget fra 1966 er en politisk aftale mellem de daværende seks medlemslande om at gå videre med samarbejdet, uanset at der var uenighed om stemmereglernes anvendelse i praksis mellem Frankrig og de fem andre medlemslande. Det indebærer, at et medlemsland kan forhindre en beslutning vedrørende et spørgsmål, som er vitalt for dets interesser.

Luxembourgforliget i sin oprindelige udformning og den udformning, som Danmark derfor også accepterede ved vor tilslutning til EF, vedrører netop ikke, som antaget af hr. Albrechtsen, en hvilken som helst sag, men er begrænset til tilfælde, hvor der i gængs sprobrug siges at foreligge vitale eller væsentlige interesser.

Spm. nr. S 538

Til *ministeren for offentlige arbejder* (16/1 85) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvor meget vil ministerens tre propagandarapporter for en fast forbindelse over Store Bælt koste de danske skatteborgere?«

Begrundelse

Den første rapport, der kun omhandler erhvervslivet, kan man ikke se isoleret fra de andre rapporter om andre trafikanter, hvad angår prisen, da den også betales af brugere af den kollektive trafik samt af personbiler.

Svar (21/1 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg formoder, at spørgsmålet refererer til de tre rapporter, hvorom jeg med brev af 4. januar 1985 har orienteret folketingets udvalg om offentlige arbejder.

Rapporten »Erhvervslivet og en fast forbindelse« er udarbejdet af konsulentfirmaet Hoff & Overgaard. Inklusive moms og udlæg har konsulenterne modtaget 550.000 kr. Rapporten er trykt i ministeriets mangfoldiggørelsescentral. Udgifterne hertil indgår ikke i det nævnte beløb.

Rapporten fra Nyboe Andersen-gruppen er under udarbejdelse. Der er indtil videre alene afholdt et mindre beløb til rejseudgifter m.v. til gruppens medlemmer. Jeg har endnu ikke modtaget en opgørelse over den indsats, gruppens medlemmer har ydet, og der er ikke på forhånd aftalt et fast beløb til honorering heraf. Folketingets udvalg om offentlige arbejder modtog med brev af 11. september 1984 orientering om gruppens nedsættelse, dens kommissorium og vederlagsspørgsmålet for gruppens arbejde.

Rapporten fra ministeriets embedsmandsgruppe om øst-vest-trafikken udarbejdes som et led i embedsmændenes almindelige arbejde. Der foreligger ikke nogen særskilt opgørelse over denne del af deres arbejde.

Jeg må tilføje, at jeg skarpt tager afstand fra spørgerens karakterisering af disse rapporter som »propagandarapporter«. Rapporterne fra Nyboe Andersen-gruppen og fra embedsmandsgruppen har hverken spørgeren eller jeg set. På forhånd at karakterisere et arbejde fra professor Nyboe Andersen, professor Hans Zeuthen, direktør Nils Groes og ministeriets embedsmænd som et propagandarbejde finder jeg helt uforståeligt, ligesom jeg naturligvis også finder det urimeligt at hæfte en sådan betegnelse på den rapport, som nu er offentliggjort, og som er udarbejdet af et internationalt anerkendt konsulentfirma.

Samtlige tre rapporter udarbejdes med den hensigt at give folketinget et bedre grundlag for at diskutere det væsentlige spørgsmål om en fast Storebæltsforbindelse i forbindelse med min snarlige afgivelse af en redegørelse herom. Jeg finder det naturligt, at jeg som minister søger herfor. Dette er også tilsagt folketinget i regeringens øst-vest-redegørelse af 15. februar 1983.